

▲ Arts Jeffrey komt vanuit het Maasstad ziekenhuis opereren in het Asz. © Jeffrey Groeneweg

Geen ic-bed beschikbaar, dus gaat chirurg naar patiënt voor levensreddende operatie: 'Held'

Amy van den Berg 25 december 2021, 13:15

🕒 Laatste update 13:42

Alewijn (62) lag in coma op de ic en móest snel worden geopereerd om te kunnen blijven leven. Maar het ziekenhuis waar dat moest gebeuren, lag ramvol met coronapatiënten. Er was geen enkel bed voor hem over. De Rotterdamse traumachirurg Jeffrey Vermeulen bedacht een list: „Dan maar met mijn koffertje en operatiespulletjes naar hém toe.”

Het was in de avond van 10 september, Alewijn voelde zich helemaal niet goed. Hij ging naar bed met pijn op zijn borst. 's Nachts kreeg hij een hartaanval. Zijn vrouw Erma de Groot (73) belde vanuit hun huis in Gorinchem driftig naar 112. Het was allemaal heel spannend, en de ambulance liet behoorlijk lang op zich wachten. „Eigenlijk ietsje te lang voor Alewijn, misschien, al kan je dat de ambulancedienst niet kwalijk nemen, ze hebben het zo druk nu.”

Een politiebus arriveerde het snelst. Agenten begonnen gelijk te reanimeren. De ambulancebroeders namen het over. „Ze waren wel een half uur bezig.”

▲ Alewijn en Erma in betere tijden. © Privé

Zijn ribbenkast was op meerdere plaatsen gebroken door het ferme duwen op zijn hart. Dat gebeurt wel vaker bij een reanimatie, het belangrijkste was dat Alewijn nog leefde. Hij werd overgebracht naar het Albert Schweitzer ziekenhuis, waar zijn verstopte aders open werden gemaakt. Sindsdien ligt Alewijn op de ic. Zelfstandig ademen kan hij niet. Enkele dagen geleden wilden de artsen hem van de beademing halen om te kijken of dat toch wel lukte. „Maar hij stortte eigenlijk gelijk in. Hij had zoveel pijn.”

Intensive care overvol

Dat kwam door die gebroken ribbenkast. Die moest operatief vastgezet worden, liefst door ribbenspecialist en traumachirurg Jeffrey Vermeulen die werkt in het

Maasstad ziekenhuis in Rotterdam. „Hij moest echt met spoed geopereerd worden”, legt Vermeulen uit. „Ze belden of ik dat wilde doen. Natuurlijk wil ik dat. Normaal gesproken komt een patiënt dan over naar ons ziekenhuis met een speciale ic-ambulance. Dan ligt-ie een tijdje op een ic-bed bij ons, vóór de operatie, én na de operatie. Tot de patiënt stabiel is en - in dit geval - weer terug naar Dordrecht kan.”

▲ Jeffrey Vermeulen, traumachirurg en ribbenspecialist uit het Maasstad ziekenhuis in

En dat zou nu ook gaan gebeuren. Alles was in kannen en kruiken. Alewijn stond op de agenda, voor de levensreddende operatie. „Maar twee dagen geleden kreeg ik plots bericht dat onze ic helemaal vol ligt. Van de tientallen patiënten hadden er maar twee geen Covid.” Een probleem, want Alewijn had die operatie heel hard nodig om weer zelfstandig te kunnen ademen. „Toen kwam het idee om niet de patiënt te verplaatsen, maar.. de dokter.”

**Ik kwam bij dat
ziekenhuis en wist niet
eens waar ik moest
parkeren, of waar de
koffie was**

- Jeffrey Vermeulen, Rotterdamse traumachirurg én ribbenspecialist

Daar ging Vermeulen gelijk mee aan de slag. „Dat is een behoorlijk geregel, om het allemaal rond te krijgen, kan ik je vertellen. Opereren in een vreemd ziekenhuis, betekent: met iedereen contact leggen, onze vakspecialist, de ic in Dordt, de operatieafdeling daar. De firma die onze spullen levert vragen dit keer dáár de spullen naartoe te brengen. Ribplaatjes, schroefjes, speciale klemmetjes, schroevendraaiers. Ik kon geen eigen operatieassistenten meenemen, waar ik op ben ingewerkt. Gelukkig kon een chirurg waar ik eerder mee werkte - Christiaan Drijfhout - wel op zijn vrije dag inspringen om mij te helpen.”

‘Waar moet ik zijn?’

Donderdagochtend was het dan zover. 09.00 uur stipt stapte Vermeulen voor het eerst in zijn leven

in de grote hal van het Dordtse ziekenhuis. „Ehh, waar moet ik zijn, wat moet ik doen nu?” Getooid in zijn ‘dagelijkse nette kloffie’ keek hij om zich heen. „Ik wist niet eens waar ik moest parkeren, haha.”

Niets wees erop dat hij de chirurg was die dadelijk een levensreddende operatie moest gaan uitvoeren. Hij zag er eerder uit als een bezoeker. „Is er ook koffie? Ik weet niet waar de ic is.”

▲ Alewijn en Jeffrey Vermeulen op de IC, samen met twee verplegers. © Jeffrey Groeneweg

„Ah, is dit 'm?" Twee verpleegkundigen knikten. „Dit is de heer Vermeulen." Alewijn met allerlei slangetjes, plakkertjes en andere medische zaken in bed. Niet dat hij daar zelf wat van meekreeg. Hij was in diepe, diepe rust. „Nee, hij heeft geen idee wat er allemaal gaande is." Dat zijn vrouw in de rats zat, dat een Rotterdamse arts hemel en aarde bewoog om daarheen te komen, speciaal voor hem. Dat zijn borstkas straks weer goed vastgezet zou worden. „Oké, nou, en waar is de operatiekamer?"

▲ Jeffrey Vermeulen in het midden, rechts chirurg Christiaan Drijfhout. © Jeffrey Groeneweg

Vermeulen was niet extra zenuwachtig dat hij moest opereren in een ander ziekenhuis. „Nee, dat valt wel mee. Komt wel goed. Of het een pittige operatie is? Nou ja, het duurt lang. En ook best gecompliceerd.” Een paar uur later was het gedaan: „De operatie is geslaagd! Ik heb tien breuken behandeld. Geen complicaties.” Goed nieuws voor Alewijn en Erma.

‘Heel bijzonder dat twee chirurgen tijd vrijmaken’

Erma is dolgelukkig dat het zo lukte. Ze moest zelfs huilen toen de chirurg belde dat hij ‘de ribben van haar man wel ging repareren’. „Ja, ik was helemaal geëmotioneerd dat ze al die moeite doen voor hem. Dat twee chirurgen zoveel tijd vrijmaken in zo’n heel drukke periode, dat is toch wel heel bijzonder.”

Je moet echt een paar stappen extra zetten om de zorg te kunnen leveren die nodig is

- Jeffrey Vermeulen, Rotterdamse traumachirurg én ribbenspecialist

Chirurg Vermeulen vindt het zélf ook bijzonder. „Om twee redenen: het gebeurt eigenlijk nooit. Dit is uit nood geboren, in een heel drukke (corona)tijd. Dat zoveel mensen zich hard hebben gemaakt om dit probleem op te lossen. Het kost veel, echt heel veel meer moeite, omdat er geen gangbaar pad wordt bewandeld. Toch zet iedereen zich dus belangeloos in. Verder is het bijzonder omdat je hier gewoon aan kan zien dat het heel gekke tijden zijn. Je moet echt een paar stappen extra zetten om de zorg te kunnen leveren die nodig is. Dit móet gewoon, als je dit niet doet komt die man te overlijden.”

▲ Jeffrey Vermeulen links, rechts chirurg
Christiaan Drijfhout. © Jeffrey Groeneweg

▲ Jeffrey Vermeulen links, rechts chirurg
Christiaan Drijfhout. © Jeffrey Groeneweg